

16 PLANETHIERARKIEN

16.1 Inledning

¹Ännu veta endast i föregående inkarnationer invigda esoteriker, att det finns ytterligare två naturriken på vår planet utom de fyra vetenskapen kan konstatera, femte och sjätte naturrikena, gemensamt kallade planethierarkien, eftersom de båda rikena utgöra en enhetlig organisation.

²Det mesta, livsokunnigheten lyckats uppsnappa om dessa högre riken, har den som vanligt förvrängt till oigenkännlighet. Kanske det följande kan tjäna till att vederlägga en del av det i stort sett outrotliga vetandet i allmänna opinionen, säker på sin sak, eftersom "känd sak är så god som vittnad". När mänskligheten en gång får lära den esoteriska historien, blir alltsammans annorlunda. Att historikern också är fiktionist, kan han emellertid icke veta. Efter det att kausaljaget en gång studerat planetminnet, godtar han inga andra uppgifter om det förflutna än fakta han själv konstaterat. (Vi tala om alla jag såsom "han", eftersom alla i planethierarkiens terminologi äro bröder och utan könsskillnad omnämns såsom "han". Kön tillhör uteslutande organiska livet. Aggregathöljen äro utan kön.)

³Femte naturriket, essentialriket, består av essentialjag (46) och superessentialjag (45). Sjätte naturriket, manifestalriket, består av submanifestaljag (44) och manifestaljag (43).

⁴Planethierarkien upptar undan för undan människor, som nått sådan medvetenhetsutveckling, att de ställt sig till förfogande såsom redskap för hierarkiens arbete bland människorna. För att bli till allt lämpligare redskap antagas de såsom lärjungar. Såsom sådana få de allt mer kunskap om hur de ska aktivera allt högre slag av medvetenhet.

⁵Det finns alltid representanter från planethierarkien (avatarer) i fysisk inkarnation. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium måste de förbli okända för alla andra än sina lärjungar. De som framträtt ha dyrt fått umgälla dylik oförvägenhet. Vad skulle det för övrigt tjäna till? Ingen godtar deras budskap eller blir det en ny religion, ny sekt, med uteslutning av alla som icke godta det oundvikligen förvrängda.

⁶I snart tolv tusen år (sedan 9564 f.v.t.) har mänskligheten fått "sköta sina egna affärer". Den historien borde lärt oss, att vi äro ur stånd att lösa de politiska, sociala, ekonomiska, kulturella problemen (alldeles frånsatt de kunskapsteoretiska). Planethierarkien har under denna långa tid tålmodigt väntat på att mänskligheten skulle komma till insikt om mänskliga intellektets begränsning och återkalla de enda som kunna lösa dessa problem. Esoterikern vet, att alla andra försök till lösning av mänsklighetens problem alltid måste resultera i fiasko.

⁷När mänskligheten, som på Atlantis i sin groteska självtilräcklighet icke ville lyssna på dessa övermänniskor, inser sin oförmåga att lösa livsproblemen och återkallar planethierarkien, kommer den att återframträda men då i samlad trupp utan åthävor och underverk. Förutsättningen för dess framträdande är givetvis att tongivande delen av mänskligheten insett, att den måste finnas och är beredd att mottaga dess kunskap.

16.2 Planethierarkien består av kollektivväsen

¹Planethierarkien består av fyra kollektivväsen, motsvarande de fyra världarna 43–46. I vår zodiakepok komma även lärjungarna att få forma egna kausala kollektivväsen (med atomer från alla ingående individers höljen samlade i en kausalform). Det blir detta kollektivväsen som erhåller undervisning, icke de särskilda individerna. Allting skall göras kollektivt såsom förberedelse för övergång till essentialvärlden, en process som skall avsevärt påskynda allas medvetenhetsutveckling. Endast mentaljag kunna komma ifråga. Övriga få vänta, tills de uppnått mentalstadiet. Det blir små kollektivväsen (med gemensamhetsmedvetenhet) om högst nio individer i varje och med gemensamt arbete i fysiska, emotionala och mentala världarna. Envar lämnar sitt bidrag med egna egenskaper och förmågor och blir delaktig i gruppkapaciteten, som

envar arbeta på att förstärka och därvid får hjälp av alla i gruppen. Det är alltså ett gemensamhetsarbete. Varje tendens till kritik av övriga i gruppen är givetvis utesluten. Envar gör så gott han kan. När kollektivmedvetenheten fungerar perfekt, får gruppen sig tilldelad en speciell arbetsuppgift i de mänskliga världarna eller finner själv en sådan.

16.3 Planethierarkiens organisation

¹Planethierarkien består av fyra allt högre slag av väsen, av monader med motsvarande högsta uppnådda slag av medvetenhet (46, 45, 44, 43). Många i planethierarkien ha förvärvat medvetenhet av högre slag än som motsvarar deras status i hierarkien. Ett exempel är Pytagoras, vilken i vår tid blev 44-jag, ehuru han redan såsom 45-jag förvärvat 43-medvetenhet. Det är ingalunda alltid förvärvad kapacitet får sitt officiella erkännande.

²Planethierarkiens andrajag äro indelade i sju departement och dess tredjejag i tre huvuddepartement, närmast motsvarande de tre första av de sju. Naturligtvis är ännu föga känt om dessa departements arbetsuppgifter. Dels ha andra kunskapsproblem ansetts viktigare att först utreda för den livsokunniga mänskligheten. Dels har mänskligheten inga möjligheter förstå hithörande problem. Vi kanske böra vara tacksamma för att uppgifter icke lämnats om dessa med den erfarenhet vi ha till övermått av mänskliga tilltron till allsköns huvudlösa fantasispekulationer. Mänskligheten har ännu att lära sig skilja på vad den vet och icke vet, kan veta och icke kan veta, kan begripa och icke kan begripa. Det ser ut att dröja, innan den lärt sig en så enkel sak.

³Från början för 18 miljoner år sedan utgjordes planethierarkien (femte och sjätte naturriket) av individer, som tillhört annan mänsklighet. Detta är från och med år 1925 icke längre fallet. Numera består planethierarkien uteslutande av individer, som utvecklats inom vår mänsklighet på denna eller tidigare planet och ilat övriga delen i förväg. De utifrån lånade andra- och tredjejagen ha således lämnat vårt system i den mån de icke finnas kvar inom planetregeringen, som uteslutande består av individer från andra system (med ett undantag, Gautama Buddha). De högsta cheferna inom planethierarkiens tre första departement äro "adjungerade ledamöter" av planetregeringen.

⁴Högste chefen i planethierarkien är 43-jaget Christos–Maitreya, även högste chef för andra departementet. Det förutses, att han skall kunna påbörja sin kosmiska medvetenhetsexpansion vid slutet av innevarande Vattumannens zodiakepok, år 4450. Efterträdare i ämbetet blir då nuvarande 44-jaget K.H. (alias Pytagoras). Högste chef för tredje departementet (omfattande underdepartementen 4–7) blev år 1925 f.d. Saint Germain, numera 43-jag. Samtliga dessa tre ha omnämnts såsom kända namn från vår världshistoria.

16.4 Den genomgående indelningen i departement

¹Indelningen i sju departement är genomgående i alla kosmiska riken och i solsystemet. Varje monad (uratom) tillhör något av dessa sju. Överflyttning kan ske från ett departement till ett annat, men departementstillhörighet är ofrånkomlig.

²Första departementet representerar rörelsen eller energi- eller viljeaspekten, andra departementet medvetenhetsaspekten och tredje materiaspekten, aspekterna tagna i vidaste betydelse, omfattande alla företeelser, allt liv inom planeten. De fyra övriga kunna sägas vara olika kombinationer av de tre första.

³I solsystem av första graden är tredje departementet dominerande, i ett av andra graden andra departementet och i ett av tredje graden första departementet. I vårt solsystem av andra graden är alltså andra departementet det förnämsta. Det är medvetenhetsaspektens, kunskapens, vishetens och kärlekens departement.

⁴I värld 43 finnas de tre huvuddepartementen med dessas tre högsta chefer. Första departementet är högsta instansen för viljeaspekten och andra departementet för medvetenhetsaspekten. Tredje departementet är slutmålet för monaderna inom de fem övriga

departementen. Under dessa tre finnas sju departement i värld 44. Och vart och ett av dessa sju har i sin tur sju departement i värld 45. Hur många individer, som ingår i dessa departement, är icke bekantgjort. Varje 45-jag tycks kunna ha många 46-jag inom sitt eget departement.

16.5 De sju parallella hierarkierna

¹Planethierarkien består av de andrajag och tredjejag som gått genom de fyra lägsta naturrikerna och följt den evolutionsväg som kallas mänskliga evolutionsströmmen (emedan den går genom mänskliga naturriket). Planethierarkien har till uppgift att övervaka denna "ström" alltifrån mineralriket.

²Vid sidan av planethierarkien finnas sex andra jämställda hierarkier (från kausaljag till 43-jag), vilka alla samarbetar under planetregeringens ledning. Samtliga ha påbörjat sin evolution i mineralriket. I det sammanhanget kan påpekas, att utvecklingen i människariket endast undantagsvis sker genom organismer tillhörande djurriket. På de flesta planeterna i solsystemen äro såväl grovfysiska (48:5-7) som fysisk-eteriska (49:2-4) höljena aggregathöljen.

³Det finns således inalles sju parallella evolutionsvägar för monaderna i vårt solsystem. Den enda av de övriga sex, som vi fått veta något om, är den så kallade devaevolutionen, betydligt talrikare än mänskligheten. Den har sin egen hierarki och är i stort sett mycket före oss i utvecklingen. Devaerna representera materieaspekten liksom vår planethierarki medvetenhetsaspekten. Devahierarkiens uppgifter i manifestationsprocesserna i solsystemet falla inom denna aspekts område. Givetvis äro de flesta av planetregeringens ledamöter medlemmar av devahierarkien.

⁴Representanter för rörelseaspekten hämtas från de båda nämnda hierarkierna. De få en särskild utbildning. De tillhöra alltid ett högre rike än det vari de äro verksamma. Även planethärskaren har vid sin sida en individ från högre rike än det han själv uppnått.

16.6 Devahierarkiens kontakt med mänskligheten

¹Devahierarkien, den mäktigaste av alla hierarkierna, har beslutat att förbereda kontakt med mänskligheten. Öppen förbindelse blir det ej, förrän planethierarkien återtagit sin ledareställning från Atlantis. Men redan ha många med fysisk-eterisk objektiv medvetenhet fått uppleva samvaro med eterväsen tillhörande devaevolutionen. Och allt oftare ha människor fått vara omedvetna verktyg för individer tillhörande den s.k. ärkeängeln Rafaels "helande änglaskara". Botade bli i dylika fall de som skördat sin för viss inkarnation utmäta del av gammal sådd.

²Planethierarkien består av individer tillhörande mänskliga evolutionsströmmen och har i första hand kontaktat mänskligheten. Devahierarkien har hållit sig i bakgrunden och detta så effektivt, att mänskligheten icke fått exakta uppgifter om augoeiderna, icke fått veta att dessa äro de verkliga övervakarna, tills människorna blivit kausaljag. Emellertid komma såväl emotional- som mental- och kausaldevaer att träda i förbindelse med människor på motsvarande utvecklingsstadier och samarbete dem emellan att möjliggöras till båda parter fördel. Exempelvis kunna vetenskapsmännen i sina forskningar få hjälp av devaevolutionens mental- och kausaljag, vilkas insikter i materieaspektens relationer äro oändligt överlägsna alla vetenskapens forskningsmöjligheter.

³Förutsättning för dylikt bistånd är emellertid att mänskligheten insett, att hylozoiken är enda förnuftiga arbetshypotesen och att denna kunskap ej får brukas för egoistiska intressen utan endast för gagnande av evolutionen. Detta ligger ännu långt inne i framtiden.

16.7 Hierarkiska personligheter

¹Blivande chefen för andra departementet var i sin historiskt mest kända inkarnation Pytagoras, europeiska mänsklighetens störste filosof. Vad som hittills skrivits om denne i filosofiens historia

tillhör i allt väsentligt legenden. Så mycket kan sägas, att västerländska vetenskapen från honom genom hylozoiken erhållit sina fundamentalbegrepp, vilka semantiken, filosofiens största förvillelse, vill beröva oss.

²Saint Germain har en remarkabel bana bakom sig. Proklos var (vilket kanske icke många veta) verksam i Aten under 400-talet v.t. såsom grekiska filosofiens "skolastiker", vilkens arbeten under ett årtusende bestämde den vetenskapliga metoden hos araberna och medeltidens kristna tänkare. Under sina inkarnationer i Tyskland, England och Frankrike i nyare tid såsom 46-jag och 45-jag gjorde han alltid betydande insatser. Någon lärjunge kommer väl i sinom tid att skildra dessa märkliga prestationer, en sak han själv icke intresserar sig för det minsta. Det är utmärkande för alla i planethierarkien, att de icke lägga två strån i kors för att rätta till av mänsklighetens lärda auktoriteter idiotiserade levnadsskildringarna. Hur skulle de lärde för övrigt kunna förstå dessa giganter eller genomskåda sin egen självmärkvärdiga intighet? Ännu lär det dröja, innan de (såsom nu enbart fysikalister) kunna inse sin ofantliga okunnighet om verkligheten och livet. De lärde äro lika mycket offer för sin vetenskapliga vidskepelse som den mest olärde är för sitt slag. Utanför området av matematisk behandling av det fysiskt-mekaniska är vetenskapsmannen en dilettant.

16.8 Planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K.

¹Planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K. har till speciell uppgift att under rådande extrema förhållanden (risken för mänskligheten att förinta sig själv) vara den ende, som tar emot lärjungar tillhörande alla sju departementen och att även upptäcka aspiranter, som inom närmaste inkarnation ha utsikt att bli lärjungar. Dessa aspiranter kunna räkna med att särskild omsorg ägnas åt lämplig miljö vid nästa inkarnation.

²D.K. gjorde dessutom ett experiment med ett femtiotal aspiranter på lärjungaskapet för att av dessa forma enhetliga "gruppsjälar" (enkla kollektivväsen), vilket misslyckades. Andra 45-jag ha med sina lärjungar gjort liknande erfarenheter. Tiden är tydligen icke "mogen" för dylika försök. Individerna äro ännu alltför mycket förstajag för att kunna uppgå i högre enhet.

³D.K. är av hierarkien utsedd att utlämna nya fakta till alla, som kunna taga emot och förstå. Han har dikterat inalles aderton volymer för lärjungen Alice A. Bailey under åren 1919–1949. För att förstå och icke missuppfatta hans symbolspråk fordras andrajagets "intuition". Naturligtvis tro de flesta av hans läsare att de förstå (trots D.K.:s upprepande hävdanden, att han skriver för invigda), och följderna blir som vanligt en massa gallimatias om vad han sagt och menat. Som vanligt lönar det sig icke att varna för dylika uttolkare, eftersom förutsättningarna för bedömning finnas endast hos de invigda (varmed menas de som en gång inhämtat kunskap i någon av planethierarkien instiftad kunskapsorden och därefter ha kunskapen latent: "Kunskap är återerinring") och folk så gärna tror vad som tilltalar dem eller överensstämmer med deras dogmer. D.K.:s skrifter äro alltså icke för oinvigda. Tyvärr har man redan sett beklagliga följder av oinvigdas tilltagsenhet och tilltro till egen förståelse.

16.9 Buddha och Christos

¹Medvetenhetsutvecklingen kan försiggå automatiskt i normala evolutionsprocessen. Men vill individen ila denna utveckling i förväg, måste han tillämpa aktiveringslagen och tillgripa självinitierad medvetenhetsaktivitet. Förstajaget får därvid hjälp av sin Augoeides och andrajaget av sin Protogonos. Vad som möjliggör förvärv av kosmisk medvetenhet är att individen utan yttre påverkan kan själv tillgodogöra sig vibrationerna i kosmiska världarna. Att detta icke är en lätt sak, framgår av förberedelserna därför inom solsystemet och 43-jagens specialträning härför. Det sägs att Christos–Maitreya även i detta avseende var något unikt. För mänsklighetens skull stannar han kvar hos oss ännu en zodiakepok, vilket Buddha också gjort, fastän länge sedan färdig för kosmisk medvetenhetsexpansion.

²Buddhas uppgift var att vitalisera andratriadens mentalatom, Christos–Maitreyas uppgift var att vitalisera essentialatomen. C. –M.:s slutuppgift vid planethierarkiens återvändande blir att vitalisera superessentialmolekylen hos dem som äro färdiga för det experimentet.

16.10 Kosmiska karriären

¹Innan ett 44-jag kan överflytta till värld 43, måste det ha gjort sitt oryggliga val av framtidsväg: om det vill stanna kvar inom solsystemet eller till vilket solsystem (av tredje graden) det vill överflytta.

²Ytterligt få solar äro utan planetsystem. Dessa fåtaliga ha avvecklat sina planeter och ha till uppgift att möjliggöra 43-jagens kosmiska medvetenhetsexpansion; deras atomvärldar erfordras för nödvändig förankring i fysiska materien. En sådan sol är Sirius, dit de flesta av (“mänskliga”) planethierarkiens 43-jag övergå och dit Christos–Maitreya i nästa zodiakperiod om 2500 år ämnar ställa sin färd.

³Buddhas s.k. misstag bestod i att han vägrade lämna planeten, när han från värld 42 såg tillståndet i mänskligheten. Dyligt är icke tillåtet, enär sådant rubbar även andra planer i samband med ett 43-jags förflyttning. I alla händelser har mänskligheten vunnit därpå liksom Buddhas många lärjungar.

16.11 “Gud” är de allt högre hierarkierna

¹Den esoteriska mentalisten, som framför allt eftersträvar mental klarhet i världs- och livsåskådning, önskar givetvis också få begreppet gud (gudom) exakt definierat. Enklast är att utgå från de gamla beteckningarna “gud immanent” och “gud transcendent”. Gud immanent är dels monaden–jaget med oförlorbar delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, dels för människans del själva kausalhöljet med delaktighet i femte naturriket. Gud transcendent är allting ovanför fjärde naturriket, alltså femte och högre riken, Augoeides däri inräknad. Den kosmiska gudomen är den kosmiska organisationen.

²Naturligtvis är det envar obetaget att ha vilken föreställning om gud som helst. Men ett kan fastslås: att samtliga individer i alla högre riken betacka sig för att betraktas såsom gud. De veta sig vara livets tjänare och lärjungar. Tilläggas kan att planethärs-karen (den som väl närmast skulle betraktas såsom gud) är chef för planetregeringen med alla underlydande hierarkier och har fullt upp att göra med övervakning av dessa och av planetariska manifestationsprocesserna. Människan tror i sin märkvärdighet, att hon är särskilt uppmärksam, vilket är ett typiskt misstag. Planethärs-karen intresserar sig icke för mänskliga individen (han har viktigare saker att sköta) och har ingen aning om särskilda individens existens, förrän denne blivit kausaljag och kan sägas ha blivit en förnuftig varelse. Människan behöver därför icke känna sig övergiven. De planetariska hierarkierna ta hand om henne i enlighet med utvecklingslagen, ödeslagen och skördelagen.

³Planethierarkien är det verkliga beviset på “gud immanent” och möjligheten av människans gudsförverkligande. Detta blir uppenbart för alla, när mänskligheten en gång inser nödvändigheten att återkalla hierarkien såsom den verkliga andliga ledaren. Mänskligheten har då rest sig upp ur den andliga förnedring och det mörker den sjönk ner i, när den i Atlantis för tolv tusen år sedan fördrev hierarkien.

⁴Teologerna komma att finna det allt svårare att få intelligenta människor att godtaga deras orimliga definition på gud och deras likaledes orimliga framställning av Christos som en svag och sentimental sorgernas man, som övergivit mänskligheten för att överlämna den i händerna på en inkompetent kyrka.

⁵I evangelierna förekomma enstaka uttalanden av Christos, vilka aldrig förkunnats för menigheten utan endast till hans lärjungar och därför aldrig förståts, eftersom inga lärjungar fått tillfälle tyda dessa skrifter.

⁶“Guds rike är inom eder” kan icke förstås av andra än dem som ha kunskap om kosmiska

totalmedvetenheten (gud immanent). Människan är som alla andra varelser en gud i vardande. Det är denna potentiella gudomlighet, som avses med gudsriket inom människan. Man kan icke bli det man icke potentiellt är.

⁷Människan (förstajaget) kan bli ett andrajag endast såsom lärjunge till planethierarkien. Ifråga om hela mänskligheten betyder detta, att gudsriket i fysiska världen icke kan förverkligas, förrän planethierarkien återvänt och genom sin närvaro visar människorna, hur de ska kunna förverkliga sin gudomlighet. Alla de hinder för självförverkligandet (kyrka och sekter och alla andra ideologier, alla tvivel på gudsrikets möjlighet etc.), som under nuvarande förhållanden utgöra ett oöverstigit hinder för otaliga, komma då att sopas bort av det påtagliga.

⁸Det måste med eftertryck hävdas, att det aldrig har funnits några "guds ord" och aldrig kommer att finnas några, eftersom de skulle strida mot frihetslagen. Det är individens sak, ifall han föredrar att kränka utvecklingslagen med vetskap om följderna, i värsta fall (vid "avsägelse av sin mänsklighet") omöjlighet under flera eoner till fortsatt medvetenhetsutveckling.

⁹Världslärarna (högsta chefer för planethierarkiens undervisningsdepartement) ha på olika sätt sökt lära människorna att leva i enlighet med livslagarna för att bespara dem onödigt lidande (i värsta fall för många inkarnationer). Men dessa råd äro inga "guds ord".

¹⁰Alla böner gå till Augoeides, oberoende av till vem de riktas. Varken "gud" (planethärskaren) eller Christos–Maitreya kunna nås av några böner. De ha andra, viktigare uppgifter. Christos vet ingenting om individen, förrän han såsom lärjunge framföres av två "faddrar" (45-jag) såsom aspirant på medlemskap i planethierarkien, och "gud" vet ingenting om individen, förrän han blivit kausaljag. Organisationen är så fulländad, att ingen människa kan föreslå något, som icke redan är väl känt och beaktat i hierarkien.

¹¹En helt annan sak är den invokation som planethierarkien skänkt mänskligheten. Människornas invokation, riktad till planethierarkien med Christos–Maitreya i spetsen, blir alltid besvarad (evokation), ifall bönhörelsen gagnar individens utveckling eller har betydelse för hans arbete för mänskligheten och enheten. Egoistiska böner ha ingen annan effekt än vilken viljeanstängning som helst i emotionalvärlden. Men det är risk att de förstärka egoismen.

¹²När den invokationen av tillräckligt många människor riktas till planethierarkien ("gud"), har regeringen möjlighet att ingripa. Men människorna måste först ha visat sig äga förutsättningar inse invokationens betydelse för dem själva, villiga att tjäna mänskligheten, evolutionen och enheten, varmed de av egen drift äro villiga upprätta ett "guds rike" i fysiska världen. Människorna måste vara beredda att mottaga planethierarkien, som de fördrevo i Atlantis.

16.12 All kunskap kommer från hierarkien

¹Alla monader i alla riken utom det högsta få sin kunskap från monader i högre riken. Sedan människan tillgodogjort sig den kunskap vetenskap (konstaterade fakta) och filosofi (systematiserade fakta) kunna ge henne, behöver hon för att få kunskap om överfysisk verklighet de fakta hon kan få av femte naturrikets individer, som visserligen kunna konstatera fakta i människans världar (47–49) och i sina världar (45, 46) men därutöver få fakta om sina övervärldar av individer i sjätte naturriket.

²Det finns ingen annan kunskap om verkligheten än den vi erhållit från planethierarkien. Den, som är ovetande om denna kunskap, måste bli skeptiker, såvida han har sunt förnuft. Ty människan är ur stånd att lösa kunskapsproblemen. Den insikten är just kännetecknet på sunt förnuft.

³Vi få vara tacksamma för alla de fakta vi erhålla från planethierarkien. De ingå i en kunskap, som hittills varit förbehållen dem som förvärvat rätt att bli invigda i de gamla esoteriska kunskapsordnarna. Även om den kunskapen icke omedelbart kan praktiskt effektiveras, ökar den efterhand vår kunskap om verkligheten. Den befriar oss från de emotionala illusioner och mentala fiktioner, som hittills behärskat mänskligheten. Redan detta är en omätlig vinst. Därmed riskera vi

icke heller att bli offer för dagens hypoteser och teorier utan få utsikt att leva mer i överensstämmelse med verkligheten och i enlighet med sunt förnuft.

⁴Vi få all kunskap om verkligheten från planethierarkien och därefter genom andratriadens medvetenhet, när vi väl blivit kausaljag. Det är i högsta grad beklagligt, att ockultisterna börja spekulera med de ideer och fakta, som planethierarkien låtit bli kända. Därigenom bringa de esoteriska kunskapen i vanrykte. När ska människorna sluta att spekulera om överfysisk verklighet? Resultatet kan endast bli felaktigt och vilseledande.

⁵Planethierarkien hävdar med skärpa, att allt slags auktoritetstro är förkastlig. Individen måste själv avgöra vad han kan godtaga. Inga skrifter, icke ens från 45-jag, äro utan brister, beroende på att dels ett 45-jag i organismen icke alltid är ett 45-jag, dels att förmedlaren av budskapet alltid i något avseende är bristfällig återgivare. Individen är ansvarig för vad han godtar och kan icke skylla på någon auktoritet; en mycket viktig, tyvärr nästan alltid förbisedd varning. Ingenting får blint godtagas, och allt måste betraktas såsom hypotes, tills det kunnat efterprövas i egna erfarenheten. Dogmatism och fanatism äro alltid tecken på omognad.

⁶Planethierarkien har icke låtit offentliggöra kunskapen om verkligheten för att den på nytt skall bli hemlighållen i ockulta sekter. Det bör därför klargöras, att planethierarkien bestämt tar avstånd från allt som förkunnas i dessa sekter. Den ogillar allt sektväsen. Det är tydligen en sak, som icke kan nog kraftigt betonas. Teosofiska samfundet var ett experiment (emot majoriteten inom hierarkien), som dess två förespråkare redan efter sju år insåg vara förfelat. Något nytt försök i den vägen kommer icke att göras. Inga kyrkor, inga samfund, inga sekter ha sanningen. Det finns inga "heliga skrifter". Det finns intet "utvalt folk". Det finns intet "heligt land" och inga "heliga orter".

16.13 Planethierarkiens livssyn

¹Planethierarkien med dess andra- och tredjejag har givetvis en annan uppfattning av verklighetens tre aspekter än som är möjlig för förstajagen. Försök, planethierarkien gjort att bibringa människorna dess verklighetsuppfattning, ha tyvärr (givetvis oavsiktligt men icke desto mindre ofrånkomligt) resulterat i ohjälpliga missuppfattningar. Människan kan icke förstå sådant som ligger över hennes uppfattningsförmåga och livserfarenhet. Dylika försök ha alltid medfört beklaglig missuppfattning av materieaspektens verklighet i människans världar. Människan får hålla sig till den verklighetsuppfattning som är den enda riktiga för henne.

²Planethierarkien erkänner oförbehållsamt hylozoikens överensstämmelse med verkligheten. Men hierarkien omnämner den sällan, emedan de i femte naturriket leva i medvetenhetsaspekten och vilja att lärjungarna göra detsamma och bortse från materieaspekten, som fått en i deras mening alltför stor betydelse i västerländskt tänkande. Detta senare beror givetvis på att naturforskningen (kemi, fysik, geologi, astronomi, biologi etc.) under- söker själva materien. Psykologien forskar på ett nytt område, i ett okänt universum, i vilket forskarna alltjämt äro desorienterade.

³För planethierarkien får medvetenhetsaspekten en allt mindre betydelse, medan energiaspekten får en allt större, så stor att för den allting ter sig såsom energi; rörelseaspekten blir det egentliga livet. Det är med rörelseaspektens hjälp kosmos formas, utvecklas och upplöses; "allting är i rörelse".

⁴Det är lättförståeligt, att planethierarkien, som kan följa och delta i manifestationsprocesserna, betraktar de fyra lägsta naturrikerna från medvetenhets- och energisynpunkt. Hela kosmos, alla världar, alla manifestationsprocesser äro verk av individer i högre riken, i sista hand från högsta kosmiska värld. Det är lika begripligt att människorna, som icke ha kunskap om verkligheten och i fysiska världen, se endast den fysiska materien, utgå från det enda kända: materieaspekten. Utvecklingen är ett resultat av kosmiska energier. Men individerna i lägre riken arbeta sig upp från lägsta världen i materiella höljen och ha lättast att förstå en världsåskådning, som utgår

nerifrån och icke uppifrån.

⁵Klasser äro naturens ordning. Från mineralriket upp till högsta kosmiska riket utgör evolutionen ett otal utvecklingsnivåer, vilka bero på tidpunkten för monadernas (uratomernas) införsel i kosmos och tidpunkten för deras övergång från lägre till högre naturrike. Inom alla riken i kosmos äro alla monaderna "bröder" för dem i högre riken ("universella broderskapet"). Inom såväl planethierarkien som planetregeringen råder en bestämd klasskillnad, men alla äro bröder. Detta är möjligt, emedan envar vet sin plats på utvecklingsskalan, nödvändiga förutsättningen för demokrati.

⁶I planethierarkien skiljer man mellan tre olika slag av "död". Första döden är den vanliga: upplösningen av inkarnationshöljerna. Andra döden är upplösningen av gamla kausalhöljet. Tredje döden är upplösningen av triadkedjan eller så mycket som är kvar av den, vilket innebär inträdet i planetregeringen såsom 42-jag. För att lämna regeringen och fortsätta "kosmiska karriären" fordras tillstånd av planethärskares.

⁷Planethierarkien har inga ideal, som hos de livsokunniga äro ersättning för kunskapen om livslagarna. Att dessa ideal i stort sett endast ha teoretiskt intresse och sällan tillämpas i levande livet, maskeras av talesättet "man måste sikta mot skyn för att nå trädkropparna". Alltför många äro fullt belåtna med att ha ideal och se i dem bevis på egen ädelhet, ehuru de säga "man är ju icke mer än en människa", det vill säga: oförmögen att betjäna sig av idealen. På idealitetsstadiet (kausalstadiet) är man som först den verkliga idealisten, emedan man tillämpar enhetslagen, som innefattar allt människor mena med ideal.

⁸Medlemmarna av planethierarkien kunna skämta ganska kraftigt både med sig själva och varandra, ett bevis på strålande humor (sinne för proportioner). Så kunde M. vid ett tillfälle säga om K.H., att han var "a regular miss" på grund av vad M. ansåg vara alltför stor hänsynsfullhet i viss fråga.

16.14 Planethierarkien måste lyda livslagarna

¹Planethierarkien har till uppgift att leda mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Det gör den genom att tillhandahålla kunskap om verkligheten och erforderliga energier, som göra det möjligt för människorna att nå högre utvecklingsnivåer. Men den kan icke tvinga någon att bli "god", att "gå rätta vägen", att tänka, känna, säga eller göra rätt. Det är mänsklighetens sak att taga emot kunskapen eller, vilket den hittills alltid gjort, förkasta den. Men så ser det också ut som det gör och världshistorien har varit en fortlöpande berättelse om stupiditet och bestialitet.

²Planethierarkien skulle på helt annat sätt påverka och påskynda medvetenhetsutvecklingen, om den icke i första hand måste tillämpa frihetslagen, grunden för lagen om självförverkligande. Frihetslagen är absolut i alla världar, och inga i högre riken kunna kränka någon livslag. Där frihetslagen kränkes, kränkes utvecklingslagen och motverkas medvetenhetsutvecklingen.

³Varje försök tvinga någon "att tro" är en kränkning av frihetslagen. Varje försök att övertala, övertyga strider mot enhetslagen. Att ge människorna kunskap, för vilken de icke äro mogna, strider mot utvecklingslagen. Det strider även mot lagen för självförverkligande, enligt vilken envar har att själv söka och finna sanningen, utveckla sitt förnuft och göra sitt eget val, förvärva självtillit och självbestämmdhet.

⁴Framför allt söker hierarkien förebygga att de fakta den delger godtas såsom trossatser. Den, som icke kan inse ideernas överensstämmelse med verkligheten, bör icke godtaga dem. Hierarkien föredrar skepsis framför godtrogenhet och kritiklöst anammande. Den är ohågad utlämna andra fakta än sådana som mänskligheten har möjlighet att rent logiskt sluta sig till såsom sannolika. Konstatera deras riktighet är ju uteslutet. Hierarkien hävdar med all energi, att godtagande utan begripande i alla tider varit mänsklighetens förbannelse och alltid måste bli ett hinder för medvetenhetsutvecklingen.

⁵Kunskap är för dem, vilka söka den för att tjäna mänskligheten, icke för att själva bli

märkvärdiga. Planethierarkien önskar icke fostra intelligensapor, eftersägare, troende. Fanatiker ha ingen utsikt att bli lärjungar. Icke heller "idealister" ha någon utsikt. Hierarkien behöver "realister" med sinne för det möjligas konst och sunt förnuft, rättrådighet och lagförståelse.

⁶Ingen lärare i planethierarkien ger sina lärjungar några befallningar eller råd eller ens uttalar önskan om något. Det skulle strida mot frihetslagen. Han kan klargöra metoderna för utveckling men icke mera. Alla slags initiativ måste komma från lärjungen själv. Tyvärr ha lärjungar missförstått den saken, men det är icke lärarens fel.

⁷Det ges inga order eller direktiv inom planethierarkien eller planetregeringen. Uppgift anförtros ingen, som ej är fullt kompetent att på egen hand sköta den. Vid alla förändringar bli dessa genomdiskuterade av alla i planethierarkien, tills alla av sig själva inse vad envar har att göra. Frihetslagen är en kosmisk lag. Förbud äro för "de omyndiga" och gälla för dem tills de begripa varför. Icke ens en så enkel sak tyckas våra dagars uppfostrare ha förstått. De inse icke förbuds nödvändighet. De veta tydligen numera icke själva, vad som är rätt.

16.15 Hierarkien kan icke veta framtiden

¹I det kaos, som uppstår i de tre lägsta atomvärldarna (människans världar) vid övergången från en zodiakepok till en annan, är det omöjligt även för planethierarkien att förutse resultatet. Också i andra fall kan det på grund av frihetslagen endast bli fråga om sannolikhetsberäkningar, emedan mänskligheten själv bestämmer om sitt framtida öde. Det är därför ingalunda överraskande, att det inom hierarkien ofta råder delade uppfattningar om vilka åtgärder som böra vidtagas från dess sida. Att när beslut fattats i berörda avseenden alla lojalt sätta in sin energi på utförandet, faller av sig självt. Planethierarkien har det icke lätt. Den har att fatta beslut efter egen insikt och arbeta därpå utan att (som människorna göra) fråga efter om "det lönar sig". De ha därmed gjort sin plikt. De ha icke att fråga efter, om högsta representanten för skördelagen (balanslagen) inom planetregeringen omintetgör deras ansträngningar.

²Lärjungarna till planethierarkien ha att arbeta efter samma princip. De kunna icke som människorna i sin ansvarslöshet försvara sin feghet, sin lättja, sin ohåga för besväret, med "det lönar sig inte". Ifall ingen tänkte så, skulle det se annorlunda ut i mänskligheten. Vi kunna helt enkelt aldrig avgöra, om vår ansträngning "lyckas" eller "misslyckas". En enda tanke kan ibland vara nog för att åstadkomma stora ting. Den kan nå den som behöver den impulsen för att göra det. Underlåtenhet kan vara lika stort misstag som att begå verkligt misstag. Det är vår plikt att göra vad vi kunna. Den, som reagerar mot uttrycket plikt i dylikt sammanhang, visar därmed, att han icke har någon önskan att påskynda sin egen utveckling. Vi ha plikter också mot oss själva, mot vår delaktighet i mänsklighetens väl.

³Om mahachohan (43-jag) fälldes omdömet, att "framtiden låg för honom som en uppslagen bok". Formuleringen är direkt miss-visande. Han hade kunskap om lagarna för utvecklingen, om de olika manifestationsprocesserna, om målet för dessa processer. Men han kunde icke veta, när och hur processerna skulle förverkligas. Om framtiden kunde förutses "som en uppslagen bok", vore faktiska skeendet i detalj fastställt och såväl fatalismen som determinismen absolut giltiga, vilket de enligt frihetslagen omöjligt kunna vara. Sådana missförstånd av gjorda uttalanden kunna verka direkt vilseledande, vilket de också gjort. Människorna absolutifiera alla utsagor i stället för att inse dessas relativitet. Allting är betingat, och i livsprocesserna äro betingelserna aldrig absoluta. Det är därför allt slags dogmatism är av ondo. Människorna ta möjligheten för verklighet, men så begå de också idel misstag. Vi få nöja oss med att konstatera möjligheten (om vi ens kunna det), och vad därutöver är, sannolikheten, är oftast illusorisk, sällan mer än en procent. Livslogiken är en vetenskap, som hör till framtiden. Den granskar och vederlägger alla våra tankefel, som vi dagligen begå. Skollogiken hjälper oss ej att leva rätt, icke att tänka rätt i livet. Till visheten hör att ständigt vara beredd "att tänka om". Livet är process och intet stillastående.

16.16 Den oerhörda distansen

¹Utomstående kunna icke göra sig någon föreställning om vilken press och vilken börda, som åvilar planethierarkien. Varje minut av dygnets 24 timmar är fullt upptagen med arbete för mänskligheten, utvecklingen och enheten. Lärjungen lär sig snart att icke annat än i yttersta nödfall (gällande hans arbete) påkalla lärarens uppmärksamhet. Att anlita honom för egna bekymmer är fullständigt uteslutet. Vad icke Augoeides får göra i dylika fall (hemmahörande under skördelagen) måste individen bära ensam. Det är genom att själva lösa våra problem, som vi utvecklas och bli allt dugligare i att hjälpa andra. Vi pjoska alldeles för mycket med våra inkarnationshöljen, även de av oss som icke mer eller mindre äro dessas offer och vanmäktiga slavar.

²Människorna ha ingen aning om, vilka offer ett andra jag gör genom att inkarnera och alldeles särskilt genom att träda i förbindelse med människor. Vi tala om helvetet, men det är ingenting mot vad fysiska världen (och emotionalvärlden också för den delen) är för dem. Därtill kommer, att de måste omge sig med ett skyddshölje för att icke skada människorna med sina lägre molekylarslag upplösande 45-vibrationer. För att planethierarkien skall kunna återuppträda bland mänskligheten och hjälpa behöver den (så mycket energi förbrukas för att neutralisera skadeverkningarna) extra tillskott av energi från planetregeringen. Hur få människor äga förutsättningar draga fördel av denna kontakt, innan klaner på högre emotionalstadiet och mentalstadiet kunnat inkarnera i för dem lämplig miljö och utan att bli alltför handikappade genom idiotiserande utbildning.

³Det är mycket beklagligt, att fysiska inkarnationer av planethierarkiens medlemmar någonsin skildrats. Det har skett emot deras önskan. De ha valt att icke personligen framträda, och det borde ha varit tillräckligt för deras lärjungar att icke utlämna dem åt allmänna nyfikenheten. Det har berett dem åtskilliga obehag att bli föremål för allsköns spekulationer och har hindrat dem i deras arbete. "Vad det har kostat dem kan ingen människa begripa", säger också 45-jaget D.K. Någon vinst för mänskligheten kan det icke ha varit. Man får verkligen hoppas, att allt detta infantila skvaller (oändligt typiskt för nivån hos flertalet läsare) om hur de klä sig och vad de äta etc. definitivt tystnar.

⁴Man undrar icke på att fordringarna skärpas för aspiranter på lärjungaskapet. Tilläggas kan, att många, som utge sig för att vara lärjungar, fallit offer för den "hierarki" i emotionalvärlden som lyckas dupera aspiranter, en "hierarki" med representanter i fysiska världen. Sökare varnas.

16.17 Planethierarkien är icke neutral

¹Det har alltid stått strid mellan ljusets och mörkrets makter, mellan dem som vilja medvetenhetsutveckling och dem som vilja hindra denna, hålla folken i okunnighet för att få makt. Det var den striden som medförde Atlantis' undergång. Den pågår än i dag och kommer att pågå, tills mänskligheten uppnått idealitets- eller kausalstadiet. Detta borde räcka till för att vederlägga den nattsvarta lögn, som pådyvlats Christos, att han skulle sagt, att man ej skall stå det onda emot.

²Den misstar sig fatalt som tror, att planethierarkien förhåller sig neutral gentemot dem som motarbeta medvetenhetsutvecklingen, mot de nationer som kränka den personliga friheten. Franklin Roosevelt var en (ehuru omedveten) lärjunge till planethierarkien. Det var detta som möjliggjorde för honom att proklamera "de fyra friheterna": yttrandefriheten, åsiktsfriheten, frihet från svält, frihet från fruktan för övervåld; de fyra fundamentala friheterna i samhället. Planethierarkien står aktivt på deras sida som försvara dessa friheter. För planethierarkien finns ingen neutralitet ifråga om brott mot livslagarna, ingen kompromiss mellan laglighet och olaglighet. "Den, som icke är med, är emot."

16.18 Planethierarkiens arbete

¹Planethierarkien har det icke lätt: att försöka bibringa mänskligheten sunt förnuft. Den säger, att människorna icke kunna förstå de problem den har att lösa: hjälpa människan enligt Lagen och samtidigt sträva efter högre världars medvetenhet.

²I början av varje zodiakperiod bli de nya slag av energier, som strömma in i solsystemet, väsentligt annorlunda de gamla, vilket medför radikalt nya påverkningar ifråga om alla tre verklighetsaspekterna. Det är visserligen planetregeringen, som i första hand får söka anpassa dessa energier till existerande mottagningsmöjligheter inom planeten. Men planethierarkien får i sin tur söka modifiera dem i förhållande till mänsklighetens olika utvecklingsstadier.

³Endast i undantagsfall kan hierarkien bestämma, vilka individer som ska få inkarnera. I stor utsträckning beror detta annars på just de nya energierna och av den stora devahierarkien. Alla tillhörande mänsklighetens 60 miljarder måste få möjlighet att inkarnera. Vår hierarki vet ej mycket om vilka dessa klaner äro annat än att de tillhöra de departement som bäst svara motzodiakvibrationerna (i regel tre departement) eller hur dessa ska kunna tillgodogöra sig de nya energierna. Varje människa har sin egenart, och möjligheterna draga nytta av tillfällena äro högst olika. Det får bli en kollektiv uppskattning av de olika klassernas förmågor.

⁴Planethierarkien arbetar bland annat på att förbättra mänskliga organismen och göra den mer motståndskraftig mot allsköns sjukdomar; vidare att möjliggöra medvetenhetskontinuitet, så att individen vid uppvaknandet kan erinra sig vad han i sitt emotionalhölje upplevat under sömnen; vidare att behandla hjärncellerna, så att de lättare kunna mottaga kausala och mentala molekyler; redan i unga år lättare väcka latent vetandet till liv; det skall bli möjligt för kausaljag att redan i treårsåldern bli kausalt medvetna i sin hjärna.

⁵Den räknar därvid med att vetenskapliga forskningen (bland annat näringsfysiologien) skall kunna klargöra, vilka födoämnen som äro de mest ändamålsenliga för organismen och därmed - underlätta planethierarkiens arbete på organismens fulländning. Vetenskapen har all anledning att även uppmärksamma esoteriska axiomet, att allt liv under evolutionens gång är förändring. Detta innebär bland annat, att mycket, som i en föregående epok var ändamålsenligt, i en senare kan vara olämpligt, att vad som tidigare varit omöjligt senare kan bli möjligt.

⁶Utan planethierarkiens arbete för mänskliga medvetenhetsutvecklingen skulle denna taga oerhört mycket längre tid. Hierarkien utsänder kontinuerligt en ström av energier för att påverka essentiala och mentala atomerna i emotionalmaterien och därmed underlätta för människorna att aktivera hithörande slag av medvetenhet och uppnå högre nivåer. Sålänge människorna ha sin uppmärksamhet uteslutande riktad på företeelserna i fysiska världen, gå de miste om möjligheten att tillgodogöra sig den stimulans till ökad medvetenhetsutveckling som denna vitalisering erbjuder. Den, som tar vara på möjligheterna, når snabbt högre nivåer.

⁷Planethierarkien har fler uppgifter än "att leva för mänskligheten". En tredjedel av sin tid har den kunnat anslå till att befatta sig med "mänskliga affärer": fem dagar i månaden omkring fullmåne och fem dagar omkring nymåne. Varför just vid den tiden, har givetvis sina särskilda orsaker, som den anser sig icke behöva förklara. Det lönar sig icke för ockultisterna att spekulera om dessa (som om allt esoteriskt som bara blir idiotiskt; hårt tal för den som ej vet, vilken skada ockultisterna vålla med sina fantasier).

16.19 Lärjungaskapet

¹Endast den aspirant, som vet målet och oavslåligt strävar att nå det (trots alla misslyckanden), har utsikt att bli antagen till lärjunge. Det är på målmedvetenhet och uthållighet det kommer an.

²En gång lärjunge alltid lärjunge, även om personen ifråga i ny inkarnation är omedveten om sitt lärjungaskap. Enligt lagen för självförverkligande måste man förverkliga den kunskap som man en gång fått och som finns i det undermedvetna, hur många inkarnationer det än tar.

³Lärjungaskapet är ett gradvis fortgående avancemang: aspirant, antagen på prov, antagen

såsom lärjunge till ett 46-jag eller ett 45-jag. När läraren anser lärjungen mogen, presenteras denne för planethierarkiens chef och hierarkien. Installationen såsom kausaljag förutsätter godkännande av planethärskaren, varmed lärjungen som först blir planethierarkiens lärjunge, vilket han förblir, tills han såsom essentialjag upptas såsom medlem i hierarkien.

⁴Det finns redan tusentals lärjungar omedvetna om att de äro på väg att bli kausaljag. De, som äro aspiranter på lärjungaskapet, uppmanas att ge sig tillkänna för varandra men icke bilda någon organisation, som endast skulle bli en ny sekt. Lämpligast vore en internationell registreringscentral, som fortlöpande publicerade listor med namn och adress på dem som ville träda i personlig förbindelse med varandra i och för tankeutbyte eller gemensamt arbete för mänskligheten. En ringa avgift för registrering och adresslistor borde räcka för att täcka kostnaden. En filial av Arcane School i Genève kunde lämpligen åtaga sig arbetet.

⁵Det kanske kan i detta sammanhang påpekas, att lärjungar icke ha intresse för andras privatliv. Allt som tillhör detta är tabu. Allt slags personlig nyfikenhet och intresse för andras affärer är tillräckligt för förlust av lärjungaskapet. Kanske denna upplysning räcker för att klargöra esoterikerns syn på så kallade biografier, självbiografier etc., sysslandet med sådant som borde glömmas ("se ej tillbaka!"). Detta gäller även intresset för föregående inkarnationer. Det befrämjar icke medvetenhetsutvecklingen. Man kan för övrigt av folks intressen (fysiska, emotionala, mentala) få en vink om nivån.

⁶Lärjungen har ingen som helst rätt eller möjlighet att kräva något av sin lärare, att åberopa sig på sina insatser, att tro sig på något sätt kunna bli favoriserad. Han är som alla andra underkastad Lagen, och i det hänseendet kan läraren ingenting göra. Han har ingen rätt att bli botad från sjukdom eller varnad ifråga om risker för misstag. Han har ingen rätt att bedja läraren om något. Individuer med den inställningen ha inga utsikter bli antagna till lärjungar. Läraren har ingen rätt att påverka de instanser som handhava Lagen. De tillhöra liksom Augoeides en annan hierarki.

⁷I samband med planethierarkiens omorganisation år 1925 infördes helt nya metoder för undervisning av lärjungarna och höjdes kraven på lärjungarnas kapacitet väsentligt. Sedan dess kunna endast mentaljag komma ifråga, och därav endast sådana aspiranter, som avancerat så långt, att de ha utsikt bli kausaljag inom c:a tolv inkarnationer (tagna i omedelbar följd).

⁸Detta beträffande nya lärjungar. De, som redan en gång antagits i föregående inkarnation, förbli fortfarande lärjungar, även om de i sin nya inkarnation ingenting veta om sitt lärjungaskap. En gång antagen alltid lärjunge. Lärjungens Augoeides förhandlar med läraren ifråga om återupptagandet av undervisning och behandling i varje ny inkarnation. Särskilt gäller detta äldre lärjungar, som kunde ha antagits redan såsom emotionaljag på högre emotionalstadiet. Att kraven kunde höjas för nya lärjungar, beror på att esoteriska kunskapen fått bli offentlig och aspiranten därmed fått möjlighet själv förvärva en omfattande kunskap, som gradvis meddelades i de gamla kunskapsordnarna under flera inkarnationer. Det förutsattes alltså, att aspiranten tillgodogjort sig den kunskap, som kan inhämtas i Blavatskys, Besants, Leadbeaters och, alldeles särskilt, i Baileys skrifter (dikterade av 45-jaget D.K.). Även om de tre först nämndas författarskap oundvikligen företer stora brister, innehålla deras skrifter fakta, som aspiranten förutsattes känna för att kunna förstå framställningen i Baileys arbeten. Aspiranten måste själv kunna upptäcka felaktigheterna (naturligtvis inga oväsentliga detaljer) i äldre framställningar, vilket givetvis i sin tur förutsätter att han bemästrat esoteriska kunskapsystemet.

⁹En varning må uttalas till läsarna av Baileys skrifter. Det har visat sig att dessa skrifter totalt missuppfattats av "aspiranter", som, med den vanliga tilltron till egen omdömesförmåga, trott sig förstå sådant som de saknat alla förutsättningar för, trott sig vara lärjungar till mästare etc. Den, som tror sig "färdig" för lärjungaskapet, är det med säkerhet icke. D.K. skriver för gamla esoteriker och mentaljag, icke för esoteriskt intresserade; för dem med subjektiv kausalmedvetenhet, icke för mystiker på emotionalstadiet, vilkas fantasi övertygar dem om att de förstå allt. Många ha trott sig vara kausaljag, essentialjag etc., som icke uppnått ens

mystikerstadiet (48:2,3). Det är pinsamt höra sådana vittna om sig själva och tro sig kunna bedöma andras utvecklingsstadium, vilket endast essentialjag kunna.

16.20 “Initiationerna”

¹Tyvänn snappade allmänheten upp termen “initiation”, och sedan var fältet fritt för allsköns spekulationer och fantastier; som vanligt idiotiserande. Verklighetens fakta (icke fantasiens förvrängning) äro enkla nog.

²En lärjunge till någon i planethierarkien får under en serie inkarnationer förvärva en mångfald egenskaper och förmågor. Under en relativt kort tidrymd når han allt högre utvecklingsstadier och erövrar allt högre slag av medvetenhet, vilket i den normala, långsamma evolutionen skulle kräva avsevärt längre tid. Allt eftersom lärjungen genom eget arbete når de allt högre utvecklingsstadierna, erkänner planethierarkien officiellt dessa resultat vid ceremonier, som kallas “initiationer”. Initiation är alltså det officiella erkännandet, att individen blivit kausaljag, essentialjag etc., att han själv (under lärares ledning) erövrat motsvarande självmedvetenhet.

³Det var ett fundamentalt misstag av Blavatsky, Besant och Leadbeater att alls omnämna dessa initiationer för ockultisterna, som icke kunna skilja mellan generellt (sakligt) och individuellt (personligt). Enskilde lärjungens initiationer är fullständigt interna angelägenheter inom hierarkien och angå ingen utomstående. Dessutom röjer lärjungen icke att han är initierad. Det är hans absoluta ensak.

⁴Utomstående, som hört talas om initiationer, ha naturligtvis gjort sig de mest befängda föreställningar härom, utsmyckade med allsköns glans och gloria. Inom teosofiska samfundet ledde det till tvister om vilka som blivit invigda och om rangen dem emellan; skön karikatyr på invigda. Klärvoajanter, som lyckats förvärva högre slag av objektiv emotionalmedvetenhet, kunna i emotionalvärldens högre regioner finna hela hierarkien församlad i all sin härlighet och uppleva initiationerna såsom bekräftelse på att de själva förvärvat allsköns kosmisk medvetenhet etc., aningslösa om det groteska i hela spektaklet.

⁵Det nämnda är endast några exempel på det oerhörda ofog som drivits med beteckningen “initiationer”, som härmed må anses förklarad i all sin enkelhet. Därmed kan saken anses avfärdad och skvallret tystna.

16.21 Planethierarkien värvar ej lärjungar

¹Genom teosofiska litteraturen fås alltför lätt den uppfattningen, att planethierarkien är inställd på att värva lärjungar. Det är missuppfattning. Endast mentaljag (47:5) kunna bli lärjungar. Och dessa få i regel räkna med ett dussintal inkarnationer för att bli kausaljag.

²Tyvänn inbilla sig många vara lärjungar utan att vara det. Hierarkien söker medarbetare i mänskligheten, vilka viga sitt liv åt att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. Dessa uppmanas att göra bekantskap med likasinnade för ömsesidigt stöd (men icke stifta samfund). De (eller någon i “gruppen”) bli inspirerade och få, ifall så är möjligt, kontakt med någon lärjunge.

³Först lärjungen får möjlighet till kontakt med planethierarkien. Teosofernas tal om “mästarnas” intresse för individen är högst överdrivet. Ifråga om mentaljagen taga “mästarna” kontakt med Augoeides, när denne anser tiden vara inne för eventuellt lärjungaskap.

16.22 Planethierarkien söker medhjälpare

¹Planethierarkiens liv är tjänande. Den söker hjälpa mänskligheten med att lösa sina många ännu olösta problem i politiskt, socialt, ekonomiskt, vetenskapligt etc. hänseende. Därför behöver den medarbetare i fysiska världen, människor såsom dess redskap i mänskligheten. Utan dessa redskap kan hierarkien ingenting göra.

²Eftersom planethierarkien betjänar sig av mänskliga redskap, finns alltid risk för misstag

beträffande såväl fakta som ideer. Lärjungarna få sin instruktion, och lärarna övertyga sig om att de i mentalmedvetenheten klart uppfattat denna. Sedan lämnas lärjungen att utföra arbetet utan särskild övervakning. Frihetslagen och självlagen göra att lärjungarna göra så gott de förmå. Icke alltid blir innehållet i mentahlöljets medvetenhet rätt överfört till hjärnan, och däri ligger också en risk för missgrepp.

³Det bästa en människa kan göra är att utbilda sig till dugligt redskap åt planethierarkien. Vi kunna alla bli sådana redskap redan genom att leva enligt enhetslagen och därmed bli ett föredöme för andra.

⁴Alla, som leva för att hängivet uppgå i tjänandet av livet, mänskligheten, utvecklingen, enheten, äro upptagna på planethierarkiens lista över användbara redskap. Att detta är av betydelse för kommande inkarnationer, torde inses. Det råder stor konkurrens om platserna i kulturfamiljerna.

⁵Varje viljeyttring (rörelseaspekten) kräver energiförbrukning. Efter vad vi fått veta, kommer i nya zodiakepoken betydligt mer energi än förut att stå till alla deras förfogande som vilja tjäna och hjälpa. Den, som uppriktigt strävar efter att fatta verkligheten, kommer också att få de impulser (ideer) som ska öka förståelsen och ge den orubbliga vissheten. Ideerna i kausalvärlden ("regnmolnen av vetbara ting") bli vitaliserade, så att de dels lättare göra intryck, dels bli effektivare.

16.23 Planethierarkien tjänar mänskligheten, icke individen

¹Det vore stort misstag från planethierarkiens sida att genom kunskap förstärka makten hos dem som vilja ha kunskapen för egen del. Den skulle därmed motarbeta sina egna planer. Planethierarkien söker icke lärjungar enbart för att hjälpa dem över till femte naturriket. Det är en sekundär sak och blir resultatet av tjänandet. Hierarkien vill hjälpa hela mänskligheten, icke en del. När mänskligheten löst sina fysiska problem, har den samtidigt kunnat förverkliga universella broderskapet och lever för att hjälpa individerna, icke endast i människoriket utan även i lägre riken.

²Det är felsynen på detta i de ockulta sekterna, yogaskolorna inräknade, som varit fundamentala misstaget. Det är icke individen som skall frälsas, utan alla som uppnått humanitetsstadiet och äga förutsättningar att förvärva kausalmedvetenhet. Dessa i sin tur hjälpa dem på kulturstadiet att nå humanitetsstadiet. Det är så humanisterna förvärva rätt att ingå i femte naturriket. För övrigt ingår ingen ensam i högre rike. Individen måste ha andra med sig.

³Femte naturriket av andrajag består mest av kausaljag, som utgöra den del av mänskligheten som vill vara planethierarkiens redskap i de mänskliga världarna, tills majoriteten av mänskligheten blivit kausaljag, fulländade människor. Det är avsedda målet i denna eon. De individer, som vilja göra "andlig karriär" för egen del, ha föga utsikt bli utvalda till lärjungar.

⁴Tjänandet är intet tvång. De kausaljag, som äro för livströtta för att orka med ständiga reinkarnationer, få tillfälle "vila ut" i kausalvärlden i väntan på femte eonen.

16.24 Planen

¹Planethierarkien övervakar alla lägre naturrikernas medvetenhetsutveckling, särskilt mänsklighetens. I samband därmed uppgör planethierarkien planer i olika avseenden för denna. Den stora planen för alla monaders medvetenhetsutveckling kräver vad mänskligheten beträffar ständiga ändringar, allteftersom mänskligheten i sin livsokunnighet och självhävdelse gång på gång korsar planerna.

²Faktum är, att mänskligheten under 1900-talet icke motsvarat planethierarkiens förväntningar, att andra världskriget kunde ha förhindrats, att kalla kriget kunde ha förebyggts, att tiden för planethierarkiens framträdande måste förläggas längre fram än tidigare beräknat.

³Det är samma sak med människan och Augoeides. Denne gör ständigt upp nya planer för

hennes framtid, och så går hon sin egen väg, korsar alla planer och knotar sedan över livet. Pionjärer av alla slag, framför allt i livshänseende, ha ju alltid fått dyrt umgälla sina försök att hjälpa en desorienterad, förvillad mänsklighet, som vet allting bäst, alltid skyller ifrån sig, alltid skyller på andra, alltid är ofelbar.

⁴Det finns två slags genier: de som föra mänskligheten framåt och de som föra den bakåt. Den senare kategorien överflödar. Ifall historikerna icke tege om det väsentliga, skulle mänskligheten fått se sig sådan den varit och alltjämt är: allas fiende. Litteraturen har gjort en del för att försöka öppna ögonen på folk. Tar någon åt sig? Förstå de inte: "sådan är du"?

⁵Allteftersom förhållanden ändras och människorna drivas hit och dit av härskande emotionala eller mentala drivkrafter, kan planethierarkien anpassa sina planerade åtgärder, vilka alltså aldrig äro en gång för alla fastlagda. Lärjungar, som äro i kontakt med sina lärare – 45-jag – uppsnappa ibland någon mer eller mindre tillfällig plan. Det har hänt, att de tagit dylika provisoriska utkast för slutgiltiga planer och proklamerat dem för sina trogna såsom profetior för framtiden.

⁶Dylika förfelade profetior ha både Blavatsky och Besant gjort och därmed vilselett både teosoferna och andra sekter. Ett yttrande av Blavatsky misstolkades av teosoferna därefter, att före år 1975 skulle under 1900-talet ingen ytterligare kunskap lämnas av hierarkien. Det kunde hon för övrigt icke veta. Ett faktum är att åren 1919–1949 45-jaget D.K. (andra departementet) såsom planethierarkiens sekreterare har lämnat ut tusentals nya fakta. Besant förkunnade, att Kristus skulle återframträda under detta århundrade.

⁷Andra världskriget med dess återverkningar medförde en fullständig omläggning av uppgjorda planer. Redan första världskriget framtvang en viss omorganisation av hierarkien, varvid D.K. utsågs till dess sekreterare. Han utvalde ett femtiotal lärjungar, vilka aldrig framträtt såsom sådana, något som heller aldrig mera tillåtes efter teosofiska misslyckandet. Den, som påstår sig vara utvald är det alltså icke, vilket bör beaktas, eftersom många komma att utge sig för sådana. Det finns tusentals en gång godtagna lärjungar. De flesta veta icke om det, och de som veta tala icke om det.

⁸Erfarenheten visar således, att utsagor om framtiden aldrig få absolutifieras utan böra tagas såsom möjligheter.

16.25 Planethierarkien omorganiserar

¹Inom planethierarkien sker i regel omorganisation, när såväl avgången som tillströmningen varit större än vanligt: när 43-jag lämna hierarkien och kausaljag bli essentialjag.

²En genomgripande omorganisation gjordes år 1925. Dåvarande mahachohan, chefen för departement 3 och överordnade chefen för departement 4–7, lämnade sin befattning och ingick i regeringen. Detsamma gjorde alla 43-jagen tillhörande de fyra departementen 4–7. Ny mahachohan blev Proklos–Saint Germain, dittills chef för sjunde departementet. Saint Germain övergick samtidigt från sjunde till tredje departementet, allt som allt en rekordprestation.

³I samband därmed ha även följande ändringar gjorts: den nye mahachohan har behållit chefskapet för departementen 5 och 7, medan departementen 4 och 6 underställts andra huvuddepartementet och Maitreyas chefskap. Maitreya och Saint Germain övertogo samtidigt handledningen av 44-jagen inom departement 4 och 6 respektive 5 och 7. Det är ändringar, som förefalla ändamålsenliga med tanke på de båda extraverta (1–3–5–7) och introverta (2–4–6) utvecklingsvägarna.

⁴Intill år 1925 hade planethierarkien sitt gemensamhetscentrum förlagt till kausalvärlden och räknades alltså kausalvärlden till planethierarkiens världar. Efter detta år är detta centrum flyttat till essentialvärlden och äro planethierarkiens världar begränsade till 43–46. Kausalvärlden är därmed en fristående värld, bildande liksom en "hedningarnas förgård", i vilken värld individerna från människoriket och planethierarkien visserligen kunna mötas, så länge de högre jagen bibehålla sitt kausalhölje.

⁵Dessa fakta om planethierarkien lämnas huvudsakligen för att vederlägga vissa ockultisters fantasier om hierarkien med vilseledande förvrängningar, som förmodligen komma att öka både i antal och omfång. Sanningen tycks alltid vara den sista som kan göra sig hörd. Alla lögner, allt ovederhäftigt anammas först och villigast. Men så är också emotionalvärlden i de svartas våld. Återigen må påpekas, att esoterikern icke godtar andra uppgifter än dem som lämnas av 45-jag och högre jag inom planethierarkien under garanti för att uppgifterna också komma från dessa. Ockultisterna hävda alltid, att alla deras hugskott komma från "högsta ort", kanske rentav från planethärskaren.

16.26 Nya kausalriket

¹Planethierarkien är en organisation, som med chefer och underordnade gemensamt arbetar på att övervaka medvetenhetsutvecklingen i de fyra lägsta naturrikerna. Det är en organisation, som icke kan svälla hur mycket som helst. Hittills ha de som blivit kausaljag kunnat upptagas i organisationen, eftersom tillgången motsvarat efterfrågan beroende på avgången av 43-jag. De flesta av dem, som uppnått högsta mentalnivåerna, ha hittills i sina kausalhöljen fått avvakta lämpligare tillfälle för inkarnation. Mänskligheten har emellertid utvecklats så, att den åtminstone icke längre omöjliggör för dessa blivande kausaljag att fortsätta med sin utveckling. Dyliga, med möjlighet att bli kausaljag, ha därför inkarnerat i sådant antal, att planethierarkien icke kan bereda dem alla plats i sin organisation.

²I och med att allt fler människor bli kausaljag, formas automatiskt ett särskilt rike mellan mänskligheten och planethierarkien, ett mellanrike man kunde kalla "kausalriket". Detta rike kommer att få övertaga en mängd funktioner, som nu utövas av planethierarkien. Detta är av nöden, ty mänsklighetens utveckling har även medfört, att tillströmningen av kvalificerade aspiranter på lärjungaskapet blivit så stor, att planethierarkien icke har tillräcklig personal för att taga emot alla. Därmed skulle den belastning, som nyantagna lärjungar utgöra för 45-jaget, i stor utsträckning avlyftas.

³Det blir således uppgiften för en grupp kausaljag tillhörande nya kausalriket att hjälpa aspiranter på lärjungaskapet, vilka befinna sig på högsta emotional- och mentalnivåerna. Kausaljagen ska hjälpa aspiranterna i deras första orientering, bland annat så att dessa kunna bättre tillgodogöra sig den publicerade esoteriska litteraturen, som efter år 1875 blivit allt omfångsrikare. Det är mycket i denna litteratur, som lätt blir misstolkat, så att missuppfattningar behöva klarläggas; redan en allmän företeelse med beklagligt resultat för såväl individer som grupper söndrade i sekt- och logeväsen.

⁴45-jagen kunna mera helt ägna sig åt dirigerings av det arbete som deras utbildade lärjungar i samlad grupp ha att utföra. Allt deras arbete är grupparbete, emedan isolerade individer omöjligt kunna äga den allsidighet, som erfordras för exakt behandling; något som blir möjligt först vid intimt samarbete mellan individer med olika departementskombinationer i höljena.

⁵Enligt planen räknar man med ytterligare förändringar. De i planethierarkien antas snabbare kunna bli 43-jag och upptas i planetregeringen, varför planethierarkien såsom organisation skulle kunna upphöra och de i femte riket i samverkan med dem som blivit tredjejag skulle kunna övertaga övervakningen av medvetenhetsutvecklingen i lägre riken.

16.27 Nya gruppen av världstjänare

¹Alla planethierarkiens sju departement ha med tanke på nödläget enats om en särskild aktion för de närmaste decennierna i syfte att försöka väcka intelligentian inom alla nationer att gemensamt arbeta på lösandet av de politiska, religiösa och kulturella problemen. De lärjungar, som uppnått sådan grad att de kunna stå i telepatiske förbindelse med varandra och hierarkien, ha sammanförts till en aktivitetsgrupp att arbeta bland alla nationer, som äro i stånd att inse betydelsen av samarbete för hela mänsklighetens väl. De arbeta på att bryta ner alla de skrankor,

som skilja människorna åt och underhålla hatet bland människorna, skiljemurarna mellan raser och nationer och mellan de olika religionsformerna. Det finns endast en religion, den som legat till grund för dem alla, kärlekens och visdomens religion, gemensam för alla vise i alla tider.

²Alla, som vilja vara redskap för planethierarkien och medvetet ställa sig till dess förfogande, ingå därmed automatiskt i den särskilda grupp, som erhållit beteckningen "nya gruppen av världstjänare", oberoende av om de ännu antagits såsom lärjungar och vilket stadium de uppnått. Åtgärder komma att vidtagas (genom officiell registrering), så att alla lära känna varandra åtminstone till namnet och kunna samarbeta när tillfällen erbjudas. De arbeta för mänskligheten, utvecklingen och enheten. Det får icke bli någon organisation.

16.28 Planethierarkiens återframträdande

¹Genom att offentliggöra esoteriska kunskapen har planethierarkien tagit ett stort steg mot den mänsklighet, som fördrev hierarkien i Atlantis. Den har alltsedan denna katastrof väntat på att mänskligheten skulle inse sitt ödesdigra misstag att fördriva de enda, som ägde kunskap om verkligheten och kunde lösa mänsklighetens problem, dessa visdomens och kärlekens representanter.

²Planethierarkien räknar med att förhållandevis snart bli den andliga ledaren för mänskligheten i stället för teologer, filosofer och ockultister, som hittills vilselett mänskligheten. Planethierarkien kommer emellertid icke att återframträda, förrän det är allmänt erkänt, att hierarkien kan lösa mänsklighetens fysiska, emotionala och mentala problem och ordna de politiska, sociala, ekonomiska förhållandena så, att det äntligen blir frid på jorden och kulturen (något helt annat än våra dagars parodi på kultur) blivit en makt. Återframträdandet sker icke, förrän tongivande delen av mänskligheten antagit hylozoiken som enda förnuftiga arbetshypotes och därmed har förståelse för tillvaron av ett femte naturrike. Innan dess vore det meningslöst.

³Såsom förberedelse för detta har kunskapen om verkligheten (hylozoiken), som hittills varit esoterisk, fått offentliggöras och därmed blivit tillgänglig för alla. Så många bevis för detta mentalsystems överensstämmelse med verkligheten komma att undan för undan lämnas genom lärjungar till planethierarkien, att även allmänna opinionen godtar den trots det motstånd som skall möta från teologernas sida. De kämpa en hopplös kamp mot livets makt, och de ska till sist tvingas erkänna sitt misstag. Det vill hårda tag till det, så förstockade som de äro. Med enbart teologer blir det aldrig fred. De kunna icke ens hålla sams inbördes. Kyrkorna ha varit mänsklighetens förbannelse. Och teologiska hatet är värsta slag av hat.

⁴När planethierarkien åter framträder, blir det ej som en särskild organisation. Dess medlemmar (kausaljag och essentialjag) komma att uppgå i nationerna såsom vanliga människor. De komma att intaga de högsta ställningarna i samhället på grund av att deras överlägsna kapacitet erkänns. De reformer de föreslå ska folk inse vara de mest förnuftiga, så att de bli allmänt godtagna.

⁵Hierarkiens återvändande sker ej plötsligt och på en gång. Allt fler 45-jag inkarnera och leva ett för utomstående " normalt liv", omge sig med sina lärjungar och arbeta i tysthet på reformer i olika avseenden. Särskilda centra upprättas i New York, London, Genève, Darjeeling och Tokyo. I övrigt kunna de förefinnas i vilket land som helst, där möjlighet finns att framgångsrikt påverka utvecklingen och verka för universellt broderskap. När mänskligheten övergått till att tillämpa allas broderskap, finns möjlighet för planethierarkien att öppet framträda.

⁶Det finns många långt komna mentaljag, som i kausalvärlden avvakta lämpliga tidpunkten för inkarnation. Den tidpunkten torde sammanfalla med planethierarkiens återframträdande.

⁷Det senaste århundradet ha allsköns profeter förkunnat tidpunkten för Christos återkomst. Ingen människa kan någonsin profetera rätt.

⁸En sak är given och säker. De sista, som komma att erkänna den återframträdde Christos, äro teologerna och judarna. Teologerna, förblindade av sina dogmer och sin papperspåve, komma

icke att igenkänna Christos. Och judarna komma att förkasta honom för andra gången. Han är icke den messias som de tro på.

16.29 Missuppfattningar om planethierarkien

¹Planethierarkien har ingenting emot att dess existens blir känd. Men hierarkien beklagar det myckna talet om mästare, vilka bli störda i sitt arbete av allt idiotiskt sladder om dem. Ingen lärjunge talar om någonting rörande sitt lärjungaskap. Såsom lärjunge är han okänd för människorna, även för ockulta samfunden. Ifall något behöver sägas av historiska skäl, räcker det fullständigt att nämna deras namn i föregående inkarnationer (exempelvis Christos–Maitreya; Pytagoras, Saint Germain etc.). Människorna behöva icke dessa “mästare”. Det räcker för dem mer än nog med deras Augoeides. Inga mänsklighetens böner nå längre. Det räcker fullkomligt och med samma förmodade effekt.

²Vad kyrkans män tillåtit sig med sina Te Deum efter vunna segrar, vittnar om deras okunnighet om högre världar och högre riken, om det väsen de kalla gud etc.

³Många tro, att de kunna påverka planethierarkien att ingripa i mänskliga förhållanden. Detta är misstag. Dylika initiativ måste utgå från hierarkien och icke från mänskligheten. Vi kunna icke påverka högre riken med våra böner. Vi ha att tillämpa natur- och livslagar och hålla oss till resultaten därav. Däremot är det riktigt att vi med våra emotionala och mentala vibrationer kunna påverka förhållanden i de mänskliga världarna. Lyckligtvis äro hithörande metoder okända för människorna.

⁴Stort misstag är tron att planethierarkien bryr sig om att bota sjukdomar. Sjukdom är dålig skörd (resultat av brott mot naturlagar), och dylikt får mänskligheten själv skörda, kollektivt och individuellt. Planethierarkien gör ingenting för att hindra oss från att dö, övergå till emotionalvärlden, något som den betraktar som en stor befrielse och “välsignelse” för människan. Det är icke med någon “kraft från gud”, som den verkligt kunnige eteriskt seende kan bota sjuka, utan med krafter, som han själv fått lära sig förvärva i denna eller i föregående inkarnationer. Hithörande naturlagar får mänskligheten själv upptäcka, nu eller någon gång i framtiden.

⁵Planethierarkien är fullt beredd ånyo framträda såsom mänsklighetens lärare och vägvisare, så snart mänskligheten är färdig att mottaga den. Innan dess vore det meningslöst. Den tvingar sig icke på, som man sökt inbilla folk.

⁶Planethierarkien lämnar inga upplysningar om lärjungars och invigdas utvecklingsstadium. Det är deras egen hemlighet. Esoterikerna få lära sig att icke intressera sig för sådant, som icke angå dem.

16.30 Terminologi

¹Med ökad kännedom om andra hierarkier än den mänskliga kanske beteckningen “planethierarkien” för mänskliga hierarkien ter sig olämplig, enär det gives även andra som höra till planeten. Gemensamma beteckningen bleve då “planethierarkierna”. I esoteriska litteraturen har beteckningen “hierarki” använts om samtliga evolutionsriken alltifrån mineralriket. Frågan är om beteckningen “hierarki” icke borde begränsas till övervakarna av manifestationsprocesserna inom planeten (från och med femte naturriket).

²I esoteriska litteraturen förekommer för planethierarkien beteckningen “Stora vita brödraskapet” eller “Stora vita logen”. Därmed åsyftas endast centralorganisationen, som alltid måste finnas, med över- och underordnade funktioner. Den bör inte förväxlas med det allomfattande femte naturriket, som står under ledning av “logen”.

³Inom planethierarkien ha sedan gammalt 44-jagen haft titeln “chohan” och 43-jagen (inom departementen 3–7) “mahachohan”. Första departementets 43-jag kallas “manu” och andra departementets “bodhisattva”. Alla dylika beteckningar bli överflödiga genom de matematiska.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Planethierarkien* av Henry T. Laurency.
Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.
Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.